

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2018 r. – Amazon EU i Amazon.com / Komisja**(Sprawa T-318/18)**

(2018/C 276/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Amazon EU Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) i Amazon.com, Inc. (Seattle, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci D. Paemen, M. Petite i A. Tombiński)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1–4 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) wdrożonej przez Luksemburg na rzecz Amazona, zgodnie z którą to decyzją w okresie od maja 2006 r. do czerwca 2014 r. Luksemburg przyznał LuxOpCo niezgodną z prawem pomoc państwa na podstawie interpretacji indywidualnej prawa podatkowego udzielonej w 2003 r. ⁽¹⁾;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności art. 2–4 decyzji; i
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, jako że w decyzji nie wykazano istnienia korzyści na rzecz skarżących w świetle elementów porównawczych przedstawionych przez skarżące.
 - W decyzji zignorowano niesłusznie bezpośrednie dowody świadczące o tym, że opłaty licencyjne, które LuxOpCo rzeczywiście zapłaciło za wartości niematerialne w spornym okresie, były zgodne z zasadą ceny rynkowej, jako że interpretacja indywidualna prawa podatkowego z 2003 r. nie przyniosła rzeczywistej korzyści w postaci zmniejszenia podstawy opodatkowania.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, jako że w decyzji stwierdzono istnienie korzyści na podstawie błędnej analizy funkcji LuxOpCo i Amazon European Holding Technologies S.C.S.
 - Przeprowadzona w decyzji analiza funkcji pełnionych przez Amazon European Holding Technologies S.C.S. (zwaną dalej „LuxSCS”) i LuxOpCo jest obarczona wieloma istotnymi naruszeniami prawa i błędami co do okoliczności faktycznych. Błędy te wpływają na zastosowanie w decyzji metody marży transakcyjnej netto i na wynikający stąd główny wniosek dotyczący istnienia korzyści.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zasady dobrej administracji, gdyż w decyzji stwierdzono istnienie korzyści bez uwzględnienia wszystkich dowodów.
 - W decyzji nie zbadano dowodów zawartych w aktach sprawy z wymaganą starannością i bezstronnością.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i obowiązku uzasadnienia, ponieważ decyzja, w której stwierdzono istnienie korzyści, opiera się na założeniu, że opłaty licencyjne nie były zgodne z zasadą ceny rynkowej.
 - Dokonane w decyzji stwierdzenie korzyści zakłada, że LuxOpCo zapłaciło cenę transferową, która odbiega w oczywisty sposób od zasady ceny rynkowej, w związku z czym jest ona nieuzasadniona.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż rozumowanie przedstawione posiłkowo w decyzji nie wykazuje istnienia korzyści.
- Przedstawiony w decyzji posiłkowy wniosek, że interpretacja indywidualna prawa podatkowego z 2003 r. przy sporzyła LuxOpCo korzyść gospodarczą, ponieważ została ona oparta na trzech nieodpowiednich wyborach metodycznych, opiera się na błędnym określeniu funkcji pełnionych, odpowiednio, przez LuxOpCo i LuxSCS oraz jest bezpodstawny.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż w decyzji zakwalifikowano błędnie interpretację indywidualną prawa podatkowego z 2003 r. jako indywidualny środek ad hoc oraz w konsekwencji niesłusznie oparto się w niej na domniemaniu selektywności.
- Opierając się na błędnej kwalifikacji interpretacji indywidualnej prawa podatkowego z 2003 r. jako indywidualnego środka ad hoc, w swoich głównych wnioskach dotyczących selektywności Komisja błędnie stosuje domniemanie selektywności w celu stwierdzenia, że interpretacja ta ma charakter selektywny.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i zasady pewności prawa, gdyż analiza selektywności jest oparta na błędnych ramach odniesienia.
- W swoich posiłkowych wnioskach dotyczących selektywności Komisja –z naruszeniem mającego zastosowanie orzecznictwa –niesłusznie wykluczyła w decyzji z ram odniesienia ogólną praktykę administracyjną Luksemburga w zakresie cen transferowych.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasad pewności prawa, nieretroaktywności i niedyskryminacji oraz istotnego wymogu proceduralnego, ponieważ w decyzji Komisja ocenia ważność interpretacji indywidualnej prawa podatkowego z 2003 r. na podstawie późniejszych wytycznych OECD.
- W decyzji zastosowano w sposób retroaktywny i dyskryminacyjny, oraz niesłusznie narzucono skarżącym i Luksemburgowi, normy wytycznych OECD z 2017 r. dotyczących cen transferowych opublikowanych po raz pierwszy po tym, jak Komisja wszczęła postępowanie przewidziane w art. 108 ust. 2 TFUE oraz długo po udzieleniu interpretacji indywidualnej prawa podatkowego z 2003.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia art. 17 rozporządzenia 2015/1589 ⁽²⁾, ponieważ w decyzji nakazano odzyskanie pomocy, mimo że upłynął już termin przedawnienia.
- Odzyskanie pomocy nakazane w decyzji jest niezgodne z prawem, ponieważ upłynął dziesięcioletni termin przedawnienia przewidziany w art. 17 rozporządzenia 2015/1589.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji Europejskiej (UE) 2018/859 z dnia 4 października 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.38944 (2014/C) (ex 2014/NN) wdrożonej przez Luksemburg na rzecz Amazona [notyfikowana jako dokument nr C(2017) 6740] (Dz.U. 2018, L 153, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9)

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2018 r. – J. García Carrión / EUIPO – Codorníu (JAUME CODORNÍU)

(Sprawa T-358/18)

(2018/C 276/83)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: J. García Carrión, SA (Jumilla, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat E. Arsuaga Santos)